

BMKZ 4195.820.2018.FN7JB
ZAŁĄCZNIK DO ZALECEŃ
z dnia 27.02.2019 r.

URZĄD MIEJSKI w GDAŃSKU
BIURO MIEJSKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW
ul. Nowe Ogrody 8/12
80-803 Gdańsk
(2)

**PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
DLA REMONTU I WYMIANY POKRYCIA DACHU
BUDYNKU WYDZIAŁU MECHANICZNEGO LABORATORIUM MASZYN**

Inwestor: Politechnika Gdańska, Wydział Mechaniczny
80-233 Gdańsk, ul. Narutowicza 11/12

Lokalizacja: dz. nr 403, obręb 55 Gdańsk

Branża: Program Prac konserwatorskich

Opracował:

Aleksandra Płotka – Konserwator Dzieł Sztuki, Dyplom nr 2186/2000/UMK Toruń

Mgr inż. Barbara Sokołowska

mgr inż. Barbara Sokołowska
nr upr. bud. POM/0308/PWOK/13

Data: GDAŃSK – kwiecień – 2018 r.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

I. WSTĘP

Lokalizacja: Gdańsk, teren politechniki Gdańskiej, dz. nr. 403, Obręb 55 Gdańsk

Inwestor: Politechnika Gdańska, Wydział Mechaniczny

80-233 Gdańsk, ul. Narutowicza 11/12

Projekt wykonano w oparciu o :

1. inwentaryzację architektoniczną – mgr. inż. Barbara Sokołowska
2. orzeczenie techniczne –
3. kwerendę materiałów archiwalnych
4. wizje lokalne i wywiady
5. obowiązujące przepisy „Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami” z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz.U. 2003 nr 162 poz. 15689 wraz z późniejszymi zmianami) i przepisy „Prawa budowlanego” Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Dz.U. nr 243 z 2010 poz 1623.

URZĄD MIEJSKI W GDAŃSKU
BIURO MIEJSKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW
ul. Nowe Ogrody 8/12
80-603 Gdańsk
(2)

II. CEL PROJEKTOWANYCH PRAC

Planowany zakres prac budowlano-konserwatorskich powinien:

- w dużym stopniu ograniczyć proces destrukcji obiektu
- usunąć skutki destrukcji
- zabezpieczyć obiekt przed destrukcją w przyszłości
- uczytelnić i podkreślić wartości historyczne, architektoniczne oraz estetyczne obiektu
- ukazać kolejne rozwiązania techniczne, technologiczne i formalne
- podkreślić wagę obiektu w krajobrazie kulturowym okolicy i jego rolę w współtworzeniu tożsamości miejsca.

Aby osiągnąć powyższe cele należy przeprowadzić budowlano-konserwatorski remont dachu budynku zgodnie z zaleceniami przygotowanymi dla obiektu w Programie Prac Konserwatorskich.

III. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

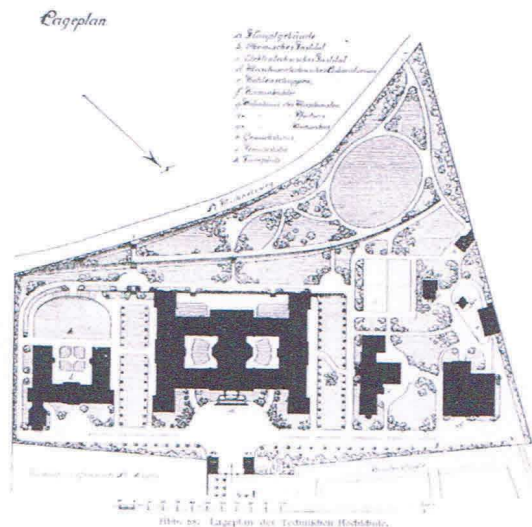
Przedmiotem niniejszego opracowania jest: „Remont dachu i wymiana pokrycia budynku Laboratorium Maszyn wydziału Mechanicznego Politechniki Gdańskiej”

Rodzaj robót remontowych: dachowe – dekarские, blacharskie, ciesielskie i stolarskie, szklarskie, malarskie, rusztowaniowe.

IV. CHARAKTERYSTYKA OBIEKTU

Ochrona prawna

Obiekt podlega ochronie prawnej jako wpisany do rejestru zabytków nieruchomych województwa pomorskiego, dec.969 z dnia 30.04.1979 r. (wg stanu na dzień 16.04.2018r.), dawny wpis nr 829.

URZĘD MIEJSKI W GDAŃSKU
BIURO MIEJSKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW
ul. Nowe Ogrody 8/12
80-503 Gdańsk
(2)

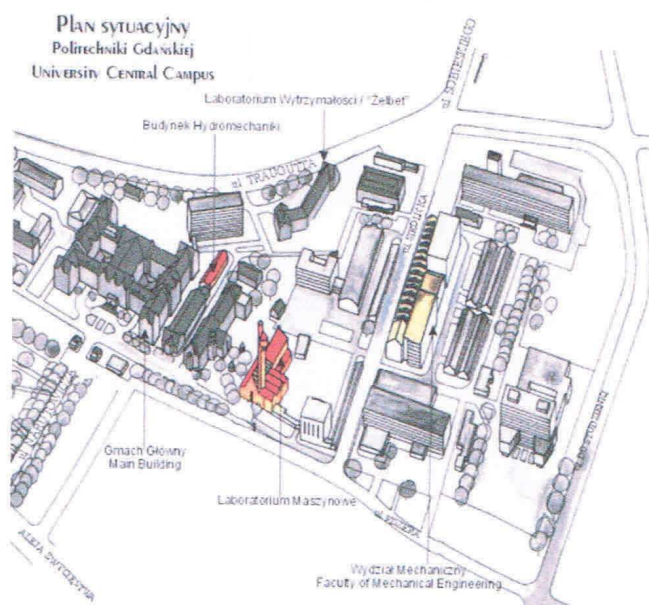
budowy

rys. 1 Plan zespołu PG z okresu

Abb. 46. Gesamtansicht der Gebäude der Technischen Hochschule.

Rys. 2 widok ogólny PG (zdjęcie archiwalne)

URZĄD MIEJSKI w GDAŃSKU
 BIURO MIEJSKIEGO KONSERWATORA ZASZYTKÓW
 ul. Nowe Brzozy 8/12
 80-803 Gdańsk
 (2)

Rys. 3 Plan sytuacyjny PG – budynek Laboratorium Maszyn

Zarys dziejów

Przedmiotowy budynek Hala maszyn z wieżą ciśnień wzniesiony został w latach 1900-1904 w pierwszym etapie budowy budynków obecnej Politechniki Gdańskiej. Autorem projektu był profesor Albert Carsten. Budynek wzniesiony w stylu renesansu niderlandzkiego. Obiekt zachował cechy stylowe z okresu budowy. Ten specjalny budynek służył do zaopatrzenia Politechniki w parę, światło i energię elektryczną.

Usytuowany w północno-zachodniej części zespołu gmachów uczelni stanowił równocześnie laboratorium dydaktyczne dla inżynierów. Obiekt składa się z hali maszyn, hali kotłów i jednopoziomowej dobudówki wzdłuż wschodniej ściany. Piwnice tej dobudówki przeznaczono na wystawę wielkiej baterii akumulatorów i na magazyn różnego rodzaju zapasów. Między halą maszyn i kotłownią umiejscowiony ogromny komin, wysoki na 45 m. Do niego przylega wieża ciśnień. Komin i wieża stanowią pewną

Powierzchnia dachu z pokryciem ceramicznym $833,46 \text{ m}^2 + 534,32 \text{ m}^2 = 1367,78 \text{ m}^2$

Powierzchnia dachu z pokryciem papowym $381,50 \text{ m}^2 + 162,50 \text{ m}^2 = 544 \text{ m}^2$

Opis stanu istniejącego:

Budynek laboratorium maszynowego należy do pierwszych obiektów jakie zbudowano dla Uczelni w początkach zeszłego stulecia. Poszczególne bryły budynku stanowią:

- część halową mieszczącą właściwe laboratorium
- wschodnią podłużną przybudówkę (pierwotnie parterowa, później nadbudowana o piętro i mieszcząca drobne laboratoria i pomieszczenia o różnym sposobie użytkowania, jak sale dydaktyczne, pokoje pracowników, kreślarnie itp.
- od strony zachodniej w parterowej przybudówce umieszczone są laboratoria, warsztaty i stacja trafo.
- od strony północnej w budynku usytuowane zostały stacje wymienników ciepła. W części tej istnieje komin dawnej kotłowni połączony z wieżą ciśnień.

Komin jest nie używany, natomiast w wieży ciśnień urządzono zbiornik wyrównawczy centralnego ogrzewania

Ściany –	obiekt wykonany jest w konstrukcji ceglanej , podpiwniczony
Stropy –	żelbetowe płytowe, przykrycie nawy głównej stanowi dwuspadowy ceramiczny dach rozpięty na stalowych więzarach.
Wiązary –	stalowe, wykonane z profili stalowych dwuteowych 200 mm. Wiązary oparte na ścianach, wzmocnionych ceglanymi filarami. Filary stanowią jednocześnie podpory torów suwnicowych.
Przykrycia –	przybudówek stanowią dachy płaskie kryte papą, hala główna i boczna pokryta dachem z pokryciem ceramicznym (dachówka mnich-mniszka) ze świetlikami i wsparty na więzarach stalowych.
Okna -	oświetlenie hali zapewniają okna w ścianach szczytowych, okna w ścianach bocznych oraz świetlik dachowy.

Ogólny stan techniczny budynku jest dobry.

Mury i stropy nie wymagają przebudowy i prac remontowych. Natomiast konieczna jest renowacja pokrycia dachów, wymiana opierzeni, rynien i rur spustowych. Należy częściowo wymienić zmurszą podbitkę drewnianą z desek od spodu powierzchni dachu. Wymienić docieplenie dachu – nowa wełna mineralna hydrofobizowana, wymienić łączenie pod dachówki i zastosować folię-membranę dachową paroprzepuszczalną o gramaturze min 150 g/m² . Podczas prac dekarских należy wykonać konserwację antykorozyjną elementów stalowych konstrukcji dachu.

całość architektoniczną, unoszącą się wysoko nad innymi budynkami i stanowiącą charakterystyczny symbol Politechniki Gdańskiej. W późniejszym okresie dobudowana została nowa sala wykładowa do istniejącego budynku.

Na cały kompleks wydano 190000 marek, a koszt wyposażenia w maszyny i kotły wyniósł około 447 000 marek.

Rys. 4 budynek Laboratorium Maszyn, wieża ciśnień z kominem (zdjęcie archiwalne)

Rys. 5 widok zespołu budynku Laboratorium Maszyn

URZĄD MIEJSKI w GDAŃSKU
BIURO MIEJSKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW
ul. Nowa Dorota 8/12
80-803 Gdańsk
(2)

Charakterystyka obiektu

Rys. 6 elewacja zachodnia

Rys. 7 elewacja wschodnia

V. OCENA STANU ZACHOWANIA OBIEKTU

1. Dach – konstrukcja i pokrycie

Stalowa konstrukcja dachu łącznie ze świetlikami i jej pokrycie wraz z izolacją wymagają przeprowadzenia prac budowlano – remontowych, pokrywczych, szklarskich, dekarских i konserwatorskich. Natomiast dachy płaskie kryte papą również wymagają wykonania nowej szczelnej warstwy pokrycia dachowego i wymiany obróbek blacharskich.

Remont dachów i wymiana pokryć konieczne są jako że: nieszczelne pokrycie powoduje zagrożenie korozją konstrukcji stalowej dachu, zawilgocenie warstw docieplenia i zawilgocenie stropów. Natomiast uszkodzone i nieszczelne obróbki blacharskie są przyczyną zawilgocenia ścian, kominów i konstrukcji naświetli dachowych.

Wpływa to na destrukcję zabytkowej substancji obiektu. Bez powstrzymania tych destrukcyjnych procesów, wykonania prac naprawczych i zabezpieczających obiekt będzie wciąż w znacznym stopniu narażony na postępujące zniszczenie: - korozję konstrukcji dachowej co w efekcie końcowym może doprowadzić do całkowitej wymiany konstrukcji dachu, - zagrożenie destrukcji ścian przez wilgoć i grzyby pleśni.

Konieczne jest powstrzymanie postępującego zniszczenia przez wykonanie określonych poniżej prac remontowych.

VI. ZAKRES PROJEKTOWANYCH PRAC

Remont dachu

W celu wstrzymania procesów niszczących konstrukcję obiektu, przywrócenia i wyeksponowania walorów architektonicznych, zakłada się wykonanie prac w następującym zakresie:

- 1) Remont konstrukcji dachowej dźwigary i konstrukcji świetlików, prace antykorozyjne i malarskie w koniecznym zakresie
- 2) Wymiana pokrycia połaci dachowych krytych dachówką ceramiczną Mnich – Mniszka
- 3) Wymiana łączenia powierzchni dachów pod dachówki
- 4) Wymiana izolacji dachów w niezbędnych zakresach po wykonaniu odkrywki powierzchni dachu
- 5) Konserwacja i naprawa konstrukcji świetlików dachowych z wymianą oszklenia
- 6) Montaż nowych pokryć papowych na dachach płaskich
- 7) Wymiana opierzeni, rynien i rur spustowych odprowadzających wody opadowe
- 8) Remont instalacji odgromowej

VII. ZALECANA KOLEJNOŚĆ PRAC

Prace należy prowadzić odcinkowo – pasami o szerokości 6-7 m, równomiernie odciążając i dociążając konstrukcję stalową dachu hali głównej i hali wymienników.

- montaż rusztowań
- montaż wyciągu- windy dekarskiej
- rozpięcie na połaciach dachów instalacji odgromowej
- demontaż istniejącego pokrycia łącznie z warstwami izolacji (dachy dwuspadowe)
- oczyszczenie podłoża i naprawy miejscowe uszkodzeń – dachy płaskie
- demontaż obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych
- demontaż łąt
- wykonanie prac konserwacyjnych zabezpieczających elementów stalowych konstrukcji dachowej
- przegląd i wymiana deskowania podbitki dachowej
- montaż nowych łąt pod dachówki
- ułożenie nowego pokrycia z dachówki ceramicznej Mnich-Mniszka z uzupełnieniem i spięciem instalacji odgromowej oraz równoczesnym montażem rynien i rur spustowych
- montaż nowych obróbek blacharskich (opierzenia murów ogniowych, nakrywy murów ogniowych, opierzenia kominów, opierzenia świetlików dachowych, pasy nadrynnowe
- ułożenie nowego pokrycia z papy termozgrzewalnej wierzchniego krycia na dachach płaskich
- pomiary uziemienia

Przed przystąpieniem do prac należy wyznaczyć strefy zagrożenia, które należy trwale oznakować i zabezpieczyć przed zanieczyszczeniami urządzenia w hali głównej w uzgodnieniu z użytkownikiem.

VIII. TECHNIKA I TECHNOLOGIA WYKONANIA PROJEKTOWANYCH PRAC

Naprawa i konserwacja muru ceglanego od strony dachu

Dezynfekcja murów (ściany ogniowe ponad dachem). Przed przystąpieniem do prac budowlano – konserwatorskich, powierzchnie ścian od strony dachu oczyścić z ewentualnych mchów, porostów i glonów preparatem glono i grzybobójczym. Zastosować np. Preventol R-80. Do dezynfekcji należy użyć produktów sprawdzonych firm np. Remmers, Kaim, Altax, Bresciani. Zewnętrzne powierzchnie muru ceglanego oczyścić z mikroflory (glony i porosty) przy użyciu preparatów biobójczych zawierających w swoim składzie związki amonowe.

Odsalanie muru ceglanego. W przypadku stwierdzenia występowania wykwitów solnych na murach, należy usunąć zasolone spoiny – wyciąć do głębokości 2 cm. Zastosować okłady z ligniny lub glinki bentonitowej nawilżane wodą destylowaną, które pozwolą na migrację soli do rozszerzonego środowiska. Zabieg odsalania należy przeprowadzić kilkakrotnie do momentu wyrowadzenia soli z materiału.

Czyszczenie muru ceglanego. Do czyszczenia murów ceglanych i kamiennych proponuje się zastosowanie techniki rotacyjnej – strumieniowo-ciśnieniowej / typu Le Gommage/ zwaną też gumowaniem.

(technika strumieniowo-ciśnieniowa jest techniką suchą i bezinwazyjną. Działanie jej polega na powolnym ścieraniu nawarstwień przez pudry gumowe lub roślinne ziarnami o wielkości 100-50 mikronów (w szczególnych przypadkach 20 mikronów), podawanych łącznie ze sprężonym powietrzem o małym ciśnieniu. Granulacja ścierniwa dobierana jest w zależności od wytrzymałości podłoża. Stosowane pudry nie zawierają substancji szkodliwych dla: obiektu, otoczenia i ludzi.

Czyszczenie nawarstwień odbywa się poprzez ścieranie. Proces nie jest wspomagany wodą, nie powoduje zawilgocenia materiału przez co nie uruchamia procesów związanych z rozpuszczaniem soli w wodzie. W procesie czyszczenia nie używa się środków chemicznych. Metoda ta jest bezpieczna dla dzieł architektury z kamienia, marmuru, cegły, drewna a także dzieł sztuki w tym: malarstwa ściennego. Możliwe jest także usuwanie tą metodą zabrudzeń z elementów architektonicznych złożonych.

Usunięcie kitów cementowych oraz spękanych lub spudrowanych spoin. Spoinę wapienną usuwać delikatnie, ręcznie, tak aby nie uszkodzić krawędzi cegieł na głębokość 2 cm.

Przy usuwaniu kitów cementowych można wspomagać się narzędziami mechanicznymi. Przy pomocy tarcz diamentowych założonych na małe szlifierki kątowe (max średnica tarczy 120mm), należy dokonać nacięć i delikatnie przy pomocy małych przecinaków usunąć kity.

Spoiny spękane, luźne lub wykazujące tendencje do pudrowania należy usunąć. Prace należy wykonać ręcznie, nie uszkadzając krawędzi cegieł. Uzupełnienia spoin należy wykonać zaprawą o zbliżonych parametrach do zastosowanej pierwotnie. Należy zastosować zaprawy zawierające aktywny tras reński (dod. hydrauliczny) zmniejszający ryzyko powstania białych wykwitów wapiennych na powierzchni muru. Zaleca się zastosowanie materiałów np. firmy Remmers. Niedopuszczalne jest zniszczenie krawędzi sąsiadujących cegieł. Spoiny wapienne – osłabione należy usunąć ręcznie.

Pracownicy zatrudnieni do mechanicznego usuwania łąt betonowych muszą wyróżniać się dużą wprawą przy wykonywaniu tego typu prac i posiadać odpowiednie zdolności manualne.

Wzmocnienie struktury muru i jego zabezpieczenie

Cegły o zdeintegrowanej strukturze należy wzmocnić preparatem wzmacniającym na bazie estrów kwasu krzemowego. Zastosować Preparat KSE 300 (firmy Remmers).

Ubytki cegły nie przekraczające 4 cm głębokości należy uzupełnić kitami szpachlowymi. Uzupełnienie ubytków w zniszczonych partiach muru ceglanego należy wykonać z użyciem kitów w tym samym kolorze co cegła.

Do wykonania ubytków w cegle zastosować kity z zaprawą opartą na spoiwach hydraulicznych, mających duże podobieństwo strukturalne do cegły, podobną fakturę i zbliżony kolor (np. firmy Remmers lub Sto-Ispo). W przypadku występowania większych ubytków 30-50% uszkodzeń, bądź zdeintegrowane cegły usunąć i wbudować nowe. Uzupełnienie ubytków w zniszczonych partiach muru ceglanego należy wykonać z użyciem kitów w tym samym kolorze co cegła.

Kominy – zakłada się konserwację powierzchni ceglanych, scalenie kolorystyczne, założenie nowych obróbek blacharskich. Cegłę oczyścić metodą rotacyjno-strumieniową (na sucho), luźne spoiny usunąć, założyć nowe. Powierzchnię (tylko w koniecznym i niezbędnym zakresie) scalić kolorystycznie farbą laserunkową Remmers lub Keim. Uzupełnić pokrycie.

Blendy – powierzchnie tynkowane. Pozostałości tynków zbić. Powierzchnie muru oczyścić. Założyć nowe tynki, trasowo-wapienne. Kolorystykę dostosować do istniejącej (oryginalnej) stosując – np. Stara biel firmy Remmers. Wykonać próby doboru koloru. Tynki pierwotne odspajające się zachować – podkleić, oczyścić w miarę potrzeby uzupełnić pobiałę. (wykonać według zaleceń konserwatora – technologa).

Impregnacja muru w kontakcie z drewnem. Mury wokół przylegających elementów drewnianych należy impregnować preparatami biochronnymi na bazie czwartorzędowych związków amonowych np. preparat o handlowej nazwie Boramon. Norma zużycia wynosi 0,3 dm³ na 1 m² powierzchni (w metodzie powierzchniowej). Odizolować drewno od powierzchni muru – stosując podkładki z papy asfaltowej.

Scalanie kolorystyczne. Pozostałe po czyszczeniu przebarwienia niemożliwe do usunięcia, mające wpływ na estetykę obiektu, należy scalić poprzez laserowanie farbami dyspersyjnymi pozwalającymi na właściwe dobranie głębi koloru, np. farbą Remmers. Zabieg wykonać tylko w koniecznych przypadkach.

Hydrofobizacja. Hydrofobizacja jest zabiegiem kończącym proces konserwacji muru. Zabezpiecza powierzchnię muru przed wodą opadową i rozbryzgową. Chroni mur przed zbytnim zawilgoceniem i zwiększa jego odporność na zabrudzenie, wstrzymuje i ogranicza czasowo porost mchów i porostów. Hydrofobizację należy przeprowadzić za pomocą smarowania przy użyciu szczotek lub polewania przy użyciu agregatów malarskich. Przy bezdeszczowej pogodzie można także układać preparat w postaci kremów.

Elementy dachu

Podbitka dachu z desek. Zdemontować zdegradowane deski podbitki dachowej, dokonać oceny elementów stalowych więźarów dachowych i wymian. Po ocenie konstruktora wykonać konserwację antykorozyjną elementów stalowych. Powierzchnię stali oczyścić sposobem mechanicznym przy użyciu szczotek i tarcz do 3 klasy czystości, a następnie oczyszczoną powierzchnię zagruntować podkładem epoksydowo cynkowym – grubość powłoki min 80µm. Na zagruntowane elementy stalowe położyć 4 warstwy powłok

ochronnych zabezpieczających - 2x podkład chlorokauczukowy + 2x emalia nawierzchniowa chlorokauczukowa.

Remont i konserwacja elementów drewnianych świetlików. Elementy drewniane należy oczyścić z istniejących zanieczyszczeń i starych powłok malarskich. Po dokładnym przeglądzie dokonać napraw i wymienić uszkodzone elementy przez korozję biologiczną i owady. Całość elementów drewnianych należy zaimpregnować preparatem miedziowym dwukrotnie metodą smarowania i następnie malować farbami chlorokauczukowymi nawierzchniowymi. Przy czym przy takim zabiegu istnieje możliwość szkodliwego działania środka na otoczenie. Należy go wykonać poprawnie i zgodnie z zaleceniami użycia – tak aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi i obiektu. Można stosować preparaty solne: np. Fobos M2, Fobos M4, Boramon C-30 itp.

Preparaty te stosować dla drewna konstrukcyjnego. Drewno oparte na murze odizolować stosując podkładki z papy.

Impregnacja drewna dotychczas nie impregnowanego należy wykonać preparatem solnym o handlowej nazwie Fomos M4. Norma zużycia wynosi 0,2 kg/1m² powierzchni drewna (około 0,6 dm³ roztworu 30%) dla impregnacji powierzchniowej. Przy impregnacji wgłębnej do drewna należy wprowadzić 40 kg na 1 m³. Drewno zaimpregnowane preparatem należy zabezpieczyć przed wyfukiwaniem preparatu.

Drewno uprzednio impregnowane preparatem o nieznanym składzie chemicznym należy zabezpieczyć preparatem o handlowej nazwie „Xylotox plus”. Norma zużycia wynosi 0,3 dm³ na 1 m² powierzchni drewna. Preparatu nie wolno nanosić na drewno przy pomocy rozpylania. W czynnych żerowiskach, owady należy zniszczyć przez wprowadzenie do chodników larwalnych ten preparat za pomocą iniekcji.

W celu zwiększenia skuteczności działania preparatu zaleca się elementy drewniane w miejscu aplikacji preparatu zawinąć szczelnie folią na okres około dwóch tygodni (tylko dla preparatu Hylotox plus).

Do prac naprawczych należy używać drewna impregnowanego w miarę możliwości nieodżywionego klasy C-30 i wilgotności bezwzględnej nie większej niż 18%.

Wymiana pokrycia połaci dachowych

Wymienić całkowicie istniejące pokrycie dachowe. Położyć dachówkę ceramiczną typu mnich-mniszka. Wykonać nowe opierzenia blacharskie, nowe rynny i rury spustowe. Opierzenia blacharskie, pasy nadrynnowe, rynny i rury spustowe wykonać z blachy ocynkowanej grubości 0,7mm - powtarzając istniejące przekroje i rozmieszczenie.

Konserwacja metalu

Drobne elementy metalowe jak uchwyty, okucia, wsporniki i inne jeżeli występują – należy oczyścić z rdzy, odtłuścić i zakonserwować farbą Hammereit na rdzę. Powtórzyć istniejący kolor. Wykonać badania na obecność koloru.

Instalacja odgromowa

Zamontować zdemontowane na czas remontu dachu elementy instalacji odgromowej znajdujące się na połaciach. Po zakończeniu prac pokrywczych połączyć, sprawdzić złącza, uchwyty ścienne, zwody, sztyce zabijane w gruncie (galmary). Wykonać pomiary elektryczne oporności instalacji.

IX. ZALECANE MATERIAŁY KONSERWATORSKIE

Zaleca się do wykonania prac konserwatorskich naprawczych użycie materiałów systemowych renomowanych firm np. Remmers, Schomburg, Keim

Restauriermörtel kolory standardowe – scalenie kolorystyczne – zaprawy naprawcze

Fassadenputz – tynk renowacyjny elewacyjny

Kalkfarbe – farba powierzchniowa zewnętrzna

Adoilit BQ 1 – preparat do impregnacji drewna

Fobos 4M – impregnat do drewna konstrukcyjnego

Algat – impregnat na mchy i porosty

Adolit Q1 – preparat na zagrzybienie

Boramon – likwidacja zagrzybienia

Sigma - farby do drewna i metalu

M4, M-5 - zaprawy murarskie

Hammereit na rdzę - farba antykorozyjna nawierzchniowa do metalu

Niniejszy program należy przedłożyć do zatwierdzenia w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków w Gdańsku.

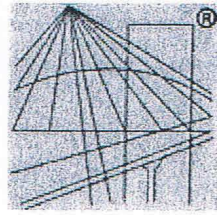
Program w trakcie realizacji zadań można uzupełnić i korygować w zgodzie z pozyskaną wiedzą na temat obiektu. Zmiany w programie wymagają akceptacji wyżej wymienionego Urzędu i mogą zostać wprowadzone tylko przez Autorów Programu Prac Konserwatorskich i Projektu Budowlanego.

Opracował:

1. Aleksandra Płotka – Konserwator Dziej Sztuki, Dyplom nr 2186/2000/UMK Toruń
2. Mgr inż. Barbara Sokołowska

mgr inż. Barbara Sokołowska
nr upr. bud. POM/0308/PWOK/13

Gdańsk – kwiecień 2018r.

P O L S K A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

POM-3X7-BQT-N9Z *

Pani Barbara Ewa Sokołowska o numerze ewidencyjnym POM/BO/0105/14
adres zamieszkania ul. B.Chrobrego 50/6, 80-423 Gdańsk
jest członkiem Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.

Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2018-01-01 do 2018-12-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2017-12-19 roku przez:

Franciszek Rogowicz, Przewodniczący Rady Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci
elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są
równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na
stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.

syg. akt 333/POM/OKK/13

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów /t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 931 art. 12 ust. 3, art.13 ust.1 pkt 1 i 2, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane /t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1409/, § 6 pkt 1 i 2, § 11 ust.1 pkt 1, § 15, § 17 ust. 1 pkt 1 i rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz. U. z 2006 r. Nr 83 poz. 578, ze zm./ oraz art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego /t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 267/, po ustaleniu, że zostały spełnione warunki w zakresie przygotowania zawodowego oraz po złożeniu egzaminu na uprawnienia budowlane z wynikiem pozytywnym

**Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa**
stwierdza, że:

Pani BARBARA EWA SOKOŁOWSKA
inżynier budownictwa
urodzona dnia 10.06.1964 r. w Słupsku

otrzymuje

UPRAWNIENIA BUDOWLANE
numer ewidencyjny: POM/0308/PWOK/13

**do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej**

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, na podstawie art. 107 § 4 K.p.a. odstepuje się od uzasadnienia decyzji. Zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwrocie decyzji.

Pani Barbara Ewa Sokołowska upoważniona jest do:

I. Na podstawie art.12 ust.1 pkt 1 i 2, art. 13 ust. 3 i 4 ustawy Prawo budowlane, w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, bez ograniczeń do:

- a) projektowania, sprawdzania projektów architektoniczno-budowlanych i sprawowania nadzoru autorskiego;
- b) kierowania budową lub innymi robotami budowlanymi,
- c) kierowania wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzoru i kontroli technicznej wytwarzania tych elementów,
- d) wykonywania nadzoru inwestorskiego,
- e) sprawowania kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych.

II. Na podstawie § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz. U. z 2006 r. Nr 83 poz. 578, ze zm./ uprawnienia niniejsze uprawniają w specjalności konstrukcyjno-budowlanej bez ograniczeń do projektowania i kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie:

- a) sporządzania projektu architektoniczno-budowlanego w odniesieniu do konstrukcji obiektu,
- b) kierowania robotami budowlanymi w odniesieniu do konstrukcji obiektu oraz do architektury obiektu.

III. Na podstawie § 15 w/w rozporządzenia, niniejsze uprawnienia do projektowania w specjalności konstrukcyjno-budowlanej uprawniają do sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu, z zakresie tej specjalności.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Skład orzekający Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej:

PRZEWODNICZĄCY
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

[Signature]
dr inż. Leszek Niedostatkiewicz

WICEPRZEWODNICZĄCY
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

[Signature]
mgr inż. Zbigniew Drewnowski

CZŁONEK
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

[Signature]
dr inż. Marek Wesołowski

Otrzymują:
1. Pani Barbara Ewa Sokołowska
80-423 Gdańsk, ul. B. Chrobrego 50/6
2. Okręgowa Rada Izby
3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
4.aa

mgr inż. Mariusz Miler
Prezydent Miasta Gdańska
80-803 Gdańsk, ul. Nowe Ogrody 8/12
BMKZ.4125.820.2018.EN/JB

BIURO KANCELARZA PG
WPLYNEŁO 18. marca 2019
L DZ K-119/2019

Gdańsk, 27 lutego 2019 r.

Politechnika Gdańska
ul. Gabriela Narutowicza 11/12
80-233 GDAŃSK

Sekretariat Działu Inwestycji i Remontów

Wpłynęło dnia: 19-03-2019

L dz. 263 /DIR/

Dotyczy: wniosku o wydanie zaleceń konserwatorskich remontu budynku Laboratorium Maszyn Wydziału Mechanicznego PG

Po zapoznaniu się z wnioskiem o wydanie zaleceń konserwatorskich remontu budynku Laboratorium Maszyn Wydziału Mechanicznego PG należącego do zespołu zabudowy Politechniki Gdańskiej wpisanego do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 30 kwietnia 1979 r. pod nr 828 (obecny nr 969) Miejski Konserwator Zabytków w Gdańsku informuje, iż akceptuje ze stanowiska konserwatorskiego wytyczne remontu zawarte w dołączonym do wniosku programie prac konserwatorskich opracowanym przez mgr Aleksandrę Płotka i mgr inż. Barbarę Sokółowską.

Załącznikiem do zaleceń jest opieczętowana przywołana powyżej dokumentacja projektowa.

PREZYDENT MIASTA GDAŃSKA
z up.

mgr inż. arch. Grzegorz Sulikowski
MIEJSKI KONSERWATOR ZABYTKÓW

Niniejsze pismo zostało sformułowane w trybie art. 27 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r., poz. 2187).

Niniejsze pismo nie zwalnia inwestora od obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę lub zgłoszenia robót budowlanych - zgodnie z przepisami Prawa Budowlanego - w Wydziale Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Gdańsku.

Otrzymują:

1. Adresat.
2. Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków - ad acta

Adres do korespondencji:
Urząd Miejski w Gdańsku, ul. Nowe Ogrody 8/12, 80-803 Gdańsk,
tel.: 58 323 71 00, 58 323 71 10,
e-mail: bmkz@gdansk.gda.pl; www.gdansk.pl
siedziba: ul. 3 Maja 9, Gdańsk.

ISO 9001:2015
ISO 37120:2014